

4. at Spørgsmaalene vedrørende Produktionen og den internationale Handel undersøges af Regeringerne sammen med Delegerede, udpeget af Arbejdsgiver- og Arbejder-Organisationerne i de forskellige Lande for at muliggøre Afsluttelsen af internationale Konventioner, der kan sikre en Genopliven af den økonomiske Aktivitet.

Raadet behandlede Arbejdskonferencens Beslutning i sit Møde den 21. Maj og besluttede at oversende den til Forsamlingen samt at forelægge denne Spørgsmaalet om at sammenkalde en Verdenskonference til at forhandle om det ovenfor under 4 nævnte Spørgsmaal.

Ogsaa Lausannekonferencen beskæftigede sig med Spørgsmaalet om Sammenkaldelsen af en økonomisk og finansiell Verdenskonference. Man opstillede et Program for en saadan Konference, men overlod den videre Forberedelse og Konferencens Sammenkaldelse til Folkeforbundet.

Den af Lausannekonferencen vedtagne Beslutning tilstillede Konferencens Generalsekretær Folkeforbundets Generalsekretær med en Skrivelse af 9. Juli 1932, og sidstnævnte har uden nærmere Kommentarer omsendt denne Skrivelse og Beslutningen til Forbundsmedlemmerne.

I Beslutningen udtales det, at Konferencen, udover de Spørgsmaal den allerede har afgjort, har besluttet at beskæftige sig med de Forholdsregler, der er nødvendige for at løse de andre økonomiske og finansielle Vanskeligheder, som har fremkaldt og som kan forlænge den nuværende Verdenskrise.

I denne Forbindelse hedder det, at de Spørgsmaal, der i første Række skal tages op til Undersøgelse, er følgende:

Finansielle Spørgsmaal: Penge- og Kreditpolitik, Valutavanskeligheder, Prisniveauet, Kapitalbevægelsen.

Økonomiske Spørgsmaal: Forbedrede Produktionsbetingelser og Vareudveksling med særligt Henblik paa Toldpolitik, Ind- og Udførselsforbud og Restriktioner, Kon-

tingenter og andre Hindringer for Handelen, Aftaler mellem Producenter.

Lausannekonferencen fremhævede i Særdeleshed Nødvendigheden af at stabilisere de forskellige Valutaer paa et sundt Grundlag og derigennem gøre det muligt at ophæve Valutakontrol og fjerne Vanskeligheder med Hensyn til Overførelse af Penge. Det stod endvidere Konferencen klart, hvilken vital Interesse det vilde have igen at faa den internationale Handel i Gang.

For at opnaa disse Formaal besluttede Konferencen at opfordre Folkeforbundet til paa passende Tid og Sted (ikke nødvendigvis i Genève) at sammenkalde en Konference vedrørende Valutaspørgsmaalet og økonomiske Spørgsmaal. Konferencen skulde forberedes af en Ekspertkomité, der skulde bestaa af to Repræsentanter — en økonomisk og en finansiell Ekspert — for hvert af følgende Lande: Tyskland, Belgien, Frankrig, Storbritannien, Italien og Japan.

Endvidere skulde de amerikanske Forenede Stater anmodes om ligeledes at lade sig repræsentere ved to Repræsentanter i Komitéen, og Folkeforbundet skulde opfordres til at udnævne yderligere 6 Ekspertes — 3 økonomiske og 3 finansielle — der saavidt muligt skal udpeges udenfor den nævnte Kreds af Lande. Ekspertkomitéen tænkte delt i to Underudvalg, et økonomisk og et finansielt, men skulde ogsaa kunne afholde Fællesmøder og skulde kunne søge den fornødne Bistand hos Direktørerne for Folkeforbundets økonomiske og finansielle Afdelinger. Endelig skulde den internationale Bank i Basel anmodes om at sende to Repræsentanter, der skulde deltage i det finansielle Under-Udvalgs Arbejde, og det internationale Arbejdsbureau skulde sende 3 Repræsentanter.

Det er af den for Konferencen nedsatte Organisationskomité blevet fastsat, at Konferencen skal finde Sted i London.

2. Ensartet Toldnomenklatur.

Det Underudvalg under den økonomiske Komité, der har beskæftiget sig med dette Spørgsmaal, har i det forløbne Aar afholdt